

sau:

Sigla reprezintă mai întâi de toate jumătatea cea bună a stejarului din curte, cel care ne ocrotește din primii ani de existență a liceului. Din 1929, mai exact.

Apoi, noi șincaiștii (profesori, elevi și absolvenți deopotrivă) suntem trunchiul din care se deschid multe drumuri / crengi – mai scurte spre vârf, căci sunt mai tinere (așa că apar în degrade, în prima variantă), dar care indică ascensiunea și continuitatea. De ce nu, le putem vedea și ca pe niște autostrăzi (așa cum ni s-a sugerat), căci acestea implică viteză, performanță.

Matematicienii pot găsi în siglă niște curbe ascendente spre cunoaștere, fizicienii niște conducte ale cunoașterii (sau conductori), biologii jumătatea de copac (al cunoașterii), informaticienii cabluri ale unor calculatoare, geografii delta unui fluviu al cunoașterii, filologii, filozofii și toți ceilalți litera „E” de la excelență, de la educație, de la elită sau de la entuziasm. ☺

Prima variantă de siglă reprezintă, neîngrădită fiind, aspirația spre absolut, spre viitorul care nu poate fi decât ascendent.

Cea de-a doua variantă, încadrată în pătrat, nu vrea să însemne o limitare, ci poate o încadrare a aspirațiilor și idealurilor în simbolul stabil, de pământ, al pătratului (care înseamnă și statornicie și realism). În arta creștină, sfinții care au aureolă pătrată au fost în viață în momentul în care au fost pictați. Deci noi, cei ce reprezentăm trunchiul și ramurile, suntem vii, responsabili și avântați. Și, de ce nu, e frumoasă suprapunerea dintre idealuri și pătrățele...

Bineînțeles, toate acestea nu pot fi decât albastre, căci cea mai potrivită culoare pentru educație și excelență este albastrul. Acesta mai semnifică și divinitatea sau puritatea (creștinii îl asociază cu Fecioara Maria).

Sigla este un **tot unitar**, compus din denumirea liceului și pictogramă, care este un produs al acestuia, căci din Șincai se trage seva, curentul sau fluxul cunoașterii, el e locul de întâlnire, de confluență și apoi sursa unei divergențe dirijate spre un același ideal (de aceea e doar o jumătate de copac, pentru ca energiile eliberate să fie canalizate spre un țel comun).

Desigur că privitorul nevizat nu va vedea toate aceste simboluri. E important însă să le știm noi. După cum este important că pictograma nu te poate lăsa indiferent, te îndeamnă să reflectezi.

Sperăm ca această imagine decorativă să devină, în timp, asociată cu spiritul șincaist.

Îi datorăm această îngemănare de simboluri, care ne însoțește începând cu toamna anului 2012, lui Alexandru Damian, arhitect și absolvent șincaist al generației 2002. Mulțumim!

A consemnat,
Dana Heuberger